

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ויקרא אל משה - לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה לשון חבה (יומא ד' ויקרא ר') לשון שמלאכי השרת משתמשים בו שנא' (ישעיהו ו) וקרא זה אל זה אבל לנביאי האומות עכו"ם נגלה עליהן בלשון עראי וטומאה שנא' ויקר אלקים אל בלעם: רש"י

ויקרא אל משה וידבר אליו, מאוהל מועד לאמור. פי' השפת אמת, זצ"ל הקול אשר נשמע להצדיק בעת שהוא לבדו, הוא אליו לבד, ולא לאמור לאחרים, מאוהל מועד, הקול אשר נשמע להצדיק בעת שהוא בתוך קהל ועדה, הוא לאמור לאחרים, והבן: ספר שיח שרפי קודש

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). שמעתי הר"ת של מכ"ם מ"דה כנגד מ"דה. דזאת הנעשה בקרבן היה מהראוי לעשות באדם החוטא כדי שיתכפר בזה רק השי"ת מרחם על האדם וצוה לו להביא קרבן תמורתו. ועל כל עבודה הפשט וניתוח וכליל לאשים יחשוב האדם שראוי הוא לעשות לו כן על אשר חטא לה' ועי"ז יעשה תשובה ויתכפר לו: ספר דברי יחזקאל ושחט אותו על ירך המזבח **צפונה לפני ד'.** אמר הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, פסוק זה שאנו אומרים קודם התפלה, היינו שצריך לשחוט היצה"ר בג' דברים. א'. הוא ירך היינו תאות זנות. ב', מזבח הוא תאות אכילה. שאכילה במקום קרבן ושלחן במקום המזבח כידוע. ג, צפונה הוא תאוות ממון כמחז"ל (ב"ב כ"ה ע"ב) הרוצה להעשיר יצפין, לפני ד' פי' קודם התפלה: ספר שיח שרפי קודש

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לד'. הה"ק מקאצק זי"ע

ויקרא אל משה. א' זעירא כתיב, ועל זה אמר האדמו"ר מקראשנעוויץ זצ"ל בשם הגה"ק מוהרש"ב זצ"ל מפרשיסחא מחמת שמשה רבינו היה עניו ושפל מאד וקטן אצלו לכן נקרא בא' זעירא בשביל שהיה זעיר לכן ויקרא אל משה עכ"ל"ק ודפח"ח והמב"ח: ספר שיח שרפי קודש

סגולת הימים

במנחה ההגדה - לפי שהיתה בו התחלת הגאולה והניסים ואפילו אם חל שבת הגדול בע"פ ואז דורשין בשבת הקודם [אחרונים]: משנה ברורה סימן ת"ל ב'

מפני הנס. רבים מקשים א"כ ה"ל לייחס הגדולה לי' בחדש אפי' בחול ושמעתי מפי הרב מהר"ר משה חריף ז"ל דבאותו י' לחדש נעשה עוד נס שנבקע הירדן וא"כ היו סבורים שהמעלה היא מחמת נס הירדן לכן קראוהו שבת הגדול דיום עלייתן מהירדן לא היה בשבת והגדתי זה לפני מו"ח ז"ל וקלס: ספר טורי זהב על או"ח - סימן תל (א)

בשם החי' הרי"מ זי"ע, עשור הזה כמו עשור דיוה"כ שהוא מטהר ומעמיד בחזרה ביושר, לכן נקרא יוה"כ יומא רבה וכמו כן נקרא שבת הגדול: ספר שיח שרפי קודש - שבת הגדול

סיפור הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין צוק"ל מהחסידים הקודמים שלא הטריד אותם כלום, והזכיר את החסיד ר' נח שרה'ליס מטוראוו, שהי' עני מדוכא, פעם אחת לפני חג הפסח פגש אותו החסיד ר' יאשע ניידיטש ושאל אותו: "ווי האלט איר מיט דעם פסח", וכונתו היתה על צרכי החג, וענה לו ר' נח, שבמגן אברהם הלכות פסח הוא לומד בסימן זה, בשל"ה הק' בסימן זה, ובגבורות ה' (מהר"ל) הוא עומד בפרק זה, ולא עלה על דעתו כלל שמדברים בענין צרכי החג הגשמיים: מטה אהרן

אמר בזה"ל נישט פאהריש, נישט היימיש, והבן, (א"ה, נישט פאריש ידוע שלא יעשה שום דבר כמעשה אכר (פאהר) איש כפרי בלי דעת, והרי הוא כמרוחק, וכמו כן לא יהי' היימיש, כמו שאמרו חז"ל חברותא כלפי שמיא מי איכא): ספר שיח שרפי קודש

א"י קרבן ראשית כו'. יש לרמז אשר הפסוק סובב הולך על האנשים בימי הבחרות שנראה להם שהשלימו עבודתם עבודת ד' בתורה ותפלה, אבל באמת כאשר נחקור בהם אנו רואים שעבודתם אינם תמידית כידוע. וזהו קרבן ראשית, רומז על קרבן תורה ותפלה של ראשית הימים, תקריבו אותם לד', היינו, שהיא ג"כ עבודת השי"ת אבל לא עיקריית, וזהו ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח שאין מחזיקים תמיד בעבודתם. ואך עיקר העבודות בסוף ימי האדם, כי אע"פ שאין חוזק כחסידות בתחלתו כנאמר בחובת הלבבות [עיין ברוקח הלכות חסידות עמוד י' בד"ה שורש ראש החסידות ובספר חסידים סימן ט], עכ"ז לאשר שעוסק תמיד במו"מ לפעמים שוכח כל העבודות ונשקע אש התלהבות. וזהו ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח, מזב"ח בגימטריא ז"ן, רומז שכאשר עוסק בפרנסת ביתו אז נשכחה ממנו עבודתו, וזאת לא יעלה לריח ניחוח כי נאמר בכל דרכיך דעה [משלי ג ז] שלא לשכוח אף רגע אחד מהשי"ת. אולם כאשר אדם בא בימים וממעט בעסק אז יוכל יותר בקל לעבוד השי"ת בכל לבבו: ספר עטרת ישועה על התורה [יב]

א"י קרבן ראשית כו'. רומז על קרבן פסח שהוא קרבן הראשון, היינו, שנעשה בחדש הראשון מחדשי השנה, ומקריבין שה תמים נמוך מכל הבהמות, ואז תקריבו אותם לד', היינו,

על התורה ועל העבודה

ואברך ברכה של גליות, וכל השבטים נולדו בחרן לבד מבנימין הטעם איתא בזוהר הקדוש (ויצא). וכן מתן תורה היה בחוץ לארץ. והתפשטות תורה שבעל פה היה בבבל (כמו שאמרו סוכה כ'.) וכן עיקר הישועה לעתיד יהיה לאחינו בית ישראל הנפוצים בארבע כנפות ארץ. וכשנכנס יעקב אבינו ע"ה לארץ ישראל הוא הרמז להישועה שתהיה לבני ישראל באחרית הימים לימות המשיח. ואז נכללו האבות ביעקב ויפגעו בו לאתכללא ביה, וזה שמזכירין בתפלת המנחה שהוא כנגד סעודה שלישית שהוא כנגד קדושת יעקב מזכירין כל האבות אברהם יגל יצחק ירנן כו'. והיינו שבשמירת שבת אחת מיד נגאלין (כמ"ש במדרש רבה בשלח ס"פ כ"ה. ושוחר טוב ת' צ"ה. ותיקון כ"א. וזוהר חדש יתרו) או בשמירת ב' שבתות כמו שאמרו (שבת קי"ח ע"ב) ואמרנו שהכל אחד, שיכולים לזכות בשבת אחת לשבת תתאה ושבת עלאה, והיינו בסעודה ג' שכנגד יעקב, ונכללו בו כלם, ב' תרין דרועין, ת' תפארת והש' ג' ראשונות כמו שכתב בתיקונים (תיקון י"ט) ואז אסתלק יעקב גו עלמא דאתי (כמ"ש זח"א ר"ז א') וזוכין לשבת עלאה ומיד נגאלין וזה בתפלה זו שכבר עבר השבת בשמירה, וזה כנגד יום הגדול והנורא שהוא מדת יעקב אבינו ע"ה בימי המשיח שיכנסו לארץ ישראל ויפגעו בו מלאכי אלוקים אברהם ויצחק לאתכללא ביה, ומזכירין כל האבות ומי שזוכה נגאל מיד, שאף שהעולם נידון אחר רובו וצריך ב' שבתות שיזכו לשבת עלאה, אבל מי שזוכה בשבת אחת לשבת עלאה היא בפרטות נגאל מיד (כמו שנתבאר במקום אחר בכמה מקומות): ספר פרי צדיק - הגדול - ז'

טעם נורא לאריכות הגלות - כי הנה ראה הקב"ה שישראל מקיימים התורה והמצוות בגלותם, בטורח גדול ובהוצאות גדולות לכל מצוה ומצוה, ועכ"ז אין ישראל בועטים, ומוסרים נפשם כדי שלא לעבור, וסובלים עול המצוות בכפליים מרוב הסייגים וגדרים שנתרבו כי נתמעטו הלבבות ואין מבין, וכדי שלא יכשל בא חומרא על חומרא וסייג על סייג וכל אחד מישראל שוקד ומחמיר עוד על עצמו, וכל זה מורה על הדביקות הגדול והחזק עם הקב"ה. משא"כ בהיות ישראל על אדמתם, ומה גם שלא נכנסו אל הנסיון כמונו היום, בתוך הנסיון סבלנו הכל כמדובר, וערבה לה' והאריך גלותנו כי שמחה רבה לפני כסא כבודו על קיום מצותיו מתוך צער ודוחק בשמחה וטוב לבב, וגזרה חכמתו הרמה להאריך הגלות לראות בחזקינו עמו ובתורתו, כי שמחה רבה לפניו להראות אהבתנו עמו לכל צבא מרום במרום, ובשכר אריכות הצער כו' אין צר וקטרוג יכול לקטר כיון שראו אהבתנו עמו: שבט מוסר פרק נ"א אות ז'

פסח כל ישראל עוסקין שמכינים לפסח שמגעילים ומשפשים ומדיחים וחשוב הוא למאוד וזה הוא רק למי שאין לו דעה ביותר אבל להטובלים במי הדעת צריך לעשות ההכנה הזאת בעצמו בפנימיות. שבפסח נאמר, "משכו" וקחו". משכו ידיכם מעבו"ז וקחו לכם הפסח היינו שלא יכול ליכנס להפסח עד שימשוך את עצמו מקודם מעבו"ז מכל הדברים שנקראים עבו"ז ושבת הזה פועל זאת ביותר ונותן כח לכ"א לזה וכמו שנ' והי' ביום וגו' יתקע בשופר גדול ובאו האובדים כו' והנדחים כו' כ"כ נצרך באמת פסח לשבת הגדול: (החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש - שבת הגדול

א גוטין שבת קודש - לה' הישועה

שיעלה לריח ניחוח להש"ת, כי האי מאן דיהיר בעל מום הוא (מגילה ט.ו.). ואל המזבח לא יעלו, היינו, להיות בחינת זבחי אלקים רוח נשברה [תהלים נא יט] ולא יעלו בהתנשאות מעלה. ולרמז בא הכתוב שיהי' תמיד בלב נשבר ושפל ברך ואז יעלה לריח ניחוח כמ"ש אני אשכון את דכא [ישעי' נז טו]: ספר עטרת ישועה על התורה - ויקרא [ג]

אומרים בשם הרבי מאפטא ז"ל על הפסוק לאשמה בה שהוא נוטריקון ל"ק-ל אשר שבת מ'כל ה'מעשים ב'יום ה'שביעי נתעלה ששבת גם כן מכפר כמו הקרבנות, וכו': ספר אמרי אמת

א"י כי נרשם בשבת זה כל ענין מצות אכילת מצה וכוסות שאנו מקיימין בליל התקדש חג הפסח, ולזה עולה שבת הגדול במספר המכוון ג' פעמים מצ"ה וד' פעמים כו"ס [כי ד' פעמים כו"ס נחשב למספר מש"ה (עיין בעץ חיים שער טו פרק ו' ומובא באמרי נועם במאמר א לפרשת ויחי)] ואנו עושין בשבת מקודם רשימו על חג הבע"ל: ספר עטרת ישועה - מועדים - שבת הגדול

בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל.
יום ה' הגדול והנורא. נורא מדתו של יעקב אבינו ע"ה שכן אומרים הק-ל הגדול הגבור והנורא נגד מדת חסד גבורה תפארת שהאבות מרכבה להם והנורא כנגד מדת יעקב, ובזוהר הקדוש (ח"ג נ"ה ב') ויפגעו בו ויפגע במלאכי א' מיבעיא ליה מאי בו אינהו אתו לאתכללא ביה כל רחמי ודינא, ובתוספתא איתא אברהם ויצחק הוו והכל אחד שהם מרכבה למדת גדולה גבורה, חסד ודינא, והיינו שבצאת יעקב אבינו ע"ה לחרן איתא במדרש (בראשית רבה פ' ע"ה) שראה יצחק שעתידין בניו להגלות אמר לו בא

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי לע"נ מרת מרים מינדל בת ר' יצחק ע"ה י"ג ניסן תשמ"ד - ת.נ.צ.ב.ה.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide and send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1088

הרוצה לזכות את הרבים בהרבצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonos and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, [שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח], וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, BS"D Just released, "[Divrei Torah Baer Heitev 5781 and 5782](#)" [in English]